

ДІЛО

ВИХОДІТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шваб. 143322
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в крав. 4-50 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голандії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 ал., Німеччині 7-50 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 15 лей,
Болгарії 7-50 ал., Австрії
7-50 ал. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Під знаком Марса?

Львів, 25. березня 1927.

Імперіалістичне авантюризмство Італії поставило цілий Балкан під тнаком Марса. Скоро тільки розрізлася воєнна атмосфера між Вел. Британією і СРСР, скоро керманічів супротивних могутностей відкинули актуальність воєнного конфлікту в найближчому часі, на що між іншим вказує терниста дорога польської позиції в Англії і Злучених Державах, — заваготили воєнні хмари над Балканом. Безпосередньою трикутною італійсько-югославянською напруження альбанська справа, проблема невеличкого, різноплеменного народу, проблема маленької країни (37 тисяч км. кв.), яка однак з огляду на своє положення є ключем до опанування Адріатики, до замкнення його під назвою: „mare nostrum“ — це супрематія над цілим Балканом.

Між посідачами італійського й дальматійського побережжя віддавна йшла ривалізація за той клаптик скалистий землі, за володіння бідною країною пів-диких вівчарів, за опанування Дурацця (5 тис. населення). Підчас і після балканської війни (1912 р.) супротивство за Альбанію йшло головним чином між годішніми союзниками (Італією й Австро-Угорщиною). Правда, свої претенсії в тій справі висувала й Сербія, та її голос губився в нетрях адрійської політики. Проблема Адрії, проблема „mare nostrum“ — між іншим — штовхнула Італію на розрив союзу з Австро-Угорщиною і на воєнний конфлікт з центральними державами підчас світової війни. Ясно, що після антантської перемоги справа Триесту була пересуджена в користь Італії. Однак під знаком запиту найхвістаті справа Реки (Фіюме). На основі всіх божих і людських прав належала вона безспірно Югославії, поавстрійській спадкоємиці дальматинського побережжя. Та Італія при допомозі уверхторно-фашистської, наскрізь авантюристської Ануниці видерла цю переважну точку Югославії. Опанувавши її і тут утвердившись, Італія новітньою цезаря зробила дальший крок: відвоювала дальматинського побережжя, закинула сіті на Альбанію. Роллю Ануниці відіграв тут кондотієр Ахмет Зогу. На основі італійсько-альбанського „договору“ в Тірані Італія обняла протекторат над „незалежністю“ Альбанії до збройної інтервенції включно.

У всіх тих перипетіях, в намаганні завершити творення „mare nostrum“ Італійська публична опінія — якщо можна так висловитися з огляду на фашистську диктатуру — все була однодушна. Зате триєдина Югославія не виявляла тієї однодушності. Тоді, як хорвати, безпосередні спадкоємиці дальматинського побережжя, всіма силами перли до рішучості проти італійських поселян, серби заведували це питання, кладучи більшу вагу на централізацію поширеної держави Караджорджевичів під своєю гегемонією. Аж тіранський „трактат“ сколихнув всією Югославією. Білгород побачив на своїм горлі італійський ніж.

В самій Альбанії легко було всадитися Італії з огляду на хронічне внутрішнє замішання, що тривало там від 1920 до 1926 року. Одержавши *carte blanche* від Англії

на балканському терені, Італія перевела „стабілізацію“ відносин в Альбанії. Годованець її Ахмет Зогу став „президентом“ цієї мініатюрної республіки. Перейшовши на службу італійського імперіалізму, цей кондотієр пригадав собі часи кн. Віда і забажав з ласки фашистського Риму прикрасити свою голову королівським вінцем, розуміється, при допомозі штиків італійських карабінієрів. „Ленні“ відносини Ахмета Зогу не вдовольняють більшості альбанського населення. Початок цього року зазначився повстанчими рухами, зверненими проти „диктатора“. Повстанці невдоволені з італійської супрематії. Під гаслом „Альбанія для Альбанців!“ розвивається революційний рух.

Такий оборот справи не по нутру італійцям. Рим обвинувачує Білгород у підготовці альбанського повстання і концентрації югославянських військ в напрямі альбансько-македонської границі. Італійська, а за нею й прислужна англійська преса в останніх днях переповнилася вітками про воєнні приготування Югославії. Італія добуває в Білгороді намагання стати впоперек послідовному завершуванню „mare nostrum“. Югославія не лише прямує до припинення поширюваних на Балкані італійських впливів, але й до утвердження свого домінуючого становища на балканському півострові через захоплення північної Альбанії і Солуня.

На цьому підкладі європейська преса в останніх днях розпустила алярми про наростання італійсько-югославянського конфлікту, про воєнні хмари над Балканом, про поставлення його під знаком Марса. Єрихонські труби італійської преси, поява італійських воєнних кораблів під Дураццем, крайне обурення в білгородській скупщині, обидва, нанесена там італійському послові ген. Ордера, якого один з послів назвав шпигуном, — все те вказувало на зростаюче напруження між Білгородом і Римом. Почалися балакли про віддачу конфлікту під осуд Ліги Націй. Та разом з тим вони й притихли, щоби в добі британської супрематії над цю міжнародньою установою не творити не все підхожих прецедентів. Виринув теж сумнів, з огляду на бундючність Італії і відому вже, занадто рішучу, поведінку у відношенні до безборонного Корфу, чи медіаторство Ліги Націй матиме бажані наслідки. Заговорено теж і про мож-

ливість інтервенційного посередництва Німеччини та Франції.

В міжчасі югославянський міністр закорд. справ Періч виступив з офіційною декларацією, в якій рішучо відкинув інсинуації про воєнні приготування Югославії, допускаючи можливість перевірки стану югославянських гарнізонів на альбансько-македонській смузі. Щож до самої Альбанії, то Югославія заявляється за консолідацію відносин у тій країні, за вдержанням її незалежності та забезпечення її міжнароднім гарантійним пактом. Югославія заявляється за збереження Балкану для балканських народів, а тим самим протриває поширення італійських впливів на балканський півострів.

Останні телеграми говорять про відпруження конфлікту. Медіаторську функцію взяла на себе Англія. І зовсім природно, що — не вважаючи на великий галас — воєнна атмосфера мусіла розрізнитися. Бо ані одна з супротивних сторін не є підготована до негайної війни. Мусоліні розбудовує фашистський лад, а Югославія знаходиться в процесі внутрішньої консолідації. Війна визволила сили, які досі придушені, моглиб проявитися і в румовищах похоронити тріумфуючий фашизм. Хоч Італія є великодержавою, а Югославія тільки державою середнього розряду в міжнародній сфері, однак держава сербів, хорватів і словінців, не є Грецією, яка схилила голову перед цезаристичним Римом. Цей хоробрий, героїчний триєдиний нарід вміє боротися й оборонятися. Притиснений до муру, він не злякається баталіонів Мусоліні.

Але найголовніше в тому всьому — це становище Англії, яка тепер має на голові далеко важнішу справу, як якась Альбанія чи Балкан. Вона всещільно заплетана справами Далекого Сходу, подіями в Шангаї, побідою кантонської армії. В таких умовах ускладнювати собі положення війною на Балкані та штовхати Югославію в обійми СРСР — було б і глупо, і непрактично, і безцільно.

Тут треба шукати злагіднення італіо-югославянського конфлікту. Та через те не уступають ще причини, що викликали напруження. Треба ще великих і на довшу мету обчислених заходів, щоби їх усунути, треба справді довести до здійснення клича: „Балкан для балканських народів!“

Відкладають.

Уряд і справа самоврядування.

Не так давно теперішній „санацийний“ уряд Польщі робив нібито й поважну міну уздоровити відносини на полі громадського самоврядування. З деяких його політичних потягнень виходило, що самоуправна анархія остаточно найде якийсь кінець навіть у Польщі. Мабуть зі страху перед „санацийним“ урядом взялася зараз-же по минулорічному травневому перевороті за працю над урядовими законопроектами про самоврядування адміністративна комісія польського союму. Між центро-правими партіями дійшло навіть до взаємного порозуміння в тій справі.

дарма, що через цілих три роки до нього ніяк дійти не могло. І урядові законопроекти лежали тоді нерухомі в комісії. Нагайка „санаторія“ заставила тоді „центро-правих“, а на ділі реакційних політиків з союму взятися за працю, навіть поважно.

Щож сталося? Уряд прийшов тоді до пересвідчення, що законопроекти не відповідають сучасним потребам Польщі та забрав їх з комісії для переробки. А був це час, коли „нагайка“ та „енергія“ санаторії показала себе вже не дуже то страшною і небезпечною. З уваги на те, почали реакційні послы фео-

мальну гру в піжмурки на соймовому терені. Уряд законопроекти, виготовлені його несимпатичними попередниками, взяв назад, а послы чи краще реакційні соймові клуби внесли ті самі законопроекти до сойму у формі власних пропозицій. Від маршалківської бурави помянували вони знов до тоїж самої адміністративної соймової комісії. Тепер з далеко більшим запалом взялися зблещувати *ad hoc* польські партії перефорсувати ті законопроекти, які вониж цілих три роки ігнорували. Довго йшли дебати, довго йшли всякі позакулісові маніпуляції поза плечима національних меншостей між польськими законодавцями і вкінці законопроекти перейшли аж два читання на комісії. Наслідком безлічі реакційних поправок стали вони пародією навіть того, що перед трьома літами пропонував польський також реакційний уряд. Вістрія всіх поправок і перерібок адміністративної комісії було звернене проти праць національних меншостей. „Законодавці“ польської центро-лівої реакції дійшли до того, що національні меншости від всякого впливу на справу громадської самоуправи виключили. Це й було причиною спільної декларації-протесту усіх національних меншостей проти ганебної тактики польської більшости в адміністративній комісії в тих справах та демонстраційної сесії з комісії.

Теперішній „санацийний“ уряд не приймав у працях комісії ніякої активної участі, не зазначував ніколи в цій справі свого ясного становища, а тільки обсервував хід подій. Польська реакційна правниця використовувала як не мож краще таку позицію уряду та проводила в законопроектах всі свої поправки і вкладала до них просто цілі виїмки зі своєї програми канібалізму відносно національних меншостей. Своім неясним і неадекватним становищем уряд ішов їй в тому фактично вповні на стрічу. Та не треба закривати очей на те, що найважливішим завданням правниці було ухвалення нових законів і проведення їх в життя, але навпаки правниця за ніяку ціну не бажала собі порушення теперішнього *status quo* в самоврядуванні. І цілком було перевести насамперед зміну виборчої ординації до сойму, а потім уже заповнивши собі при допомозі нової виборчої геометрії перевагу в будучому соймі провести вже без участі національних меншостей же кращі закони до самоврядування як ті, що прийняті тепер комісією в другому читанні.

Колиж вона працювала тепер у комісії та форсувала свої поправки то тому, що всеж не мала певности чи теперішні „санаторії“ не втнуть знов якоїсь несподіванки для всіх та чи не перекреслять їх рахунків. Та ось виявилось, що уряд і в тому напрямі пішов польської реакції вповні на стрічу. Ось в урядовому органі „Епока“ появилася інтерв'ю з віцеміністром Ярошинським, референтом справи самоврядування, з якого довідуємося, що уряд зрештитував уже з проведення нових виборів до самоуправних установ з тим самим із ухваленням теперішнім соймом нового самоуправного законодавства. „Санацийний“ уряд годиться на те, що ідеальний стан „ex tunc“ у ділянці

самоврядування. Самоуправні за-
кони мав би прийняти аж новий
сойм, вибраний на основі нової ви-
борчої ординації, якою участь на-
ціональних меншостей в соїмі зре-
дкованоб до мінімуму. Воно слу-
жилоб тому соймові для декорації.

тури та з проведення в життя прав національних меншостей, з утворення у складі Радянської України автономної Молдавської Соціалістичної Радянської Республіки та адміністративно-територіальних одиниць національних меншостей. Х. Всеукр. З'їзд Рад. з 1926 р. прийняв нову конституцію, яка, спираючися на конституції з 1919 р. доповнює її іншими, пізніше розробленими законами у повніше наведених справах.

Для забезпечення за працюючими сво-
боди совісті держава проводить повне
відокремлення церкви від держави та
школи від церкви і признає всім громада-
нам свободу релігійної та антирелігійної
пропаганди.

Радянська держава забезпечує прагнучим свободу зборів; визнає за ними право вільно скликувати збори, відбувати похоро-

Всі ті три елементи бачимо також у Бетовена. Однак його творчість є боротьбою ідеї з формою. Ідея є для Бетовена найвищим авторитетом творчого формування. Все: форма, мелос та структура стають неважкими, якщо ходять про музичне відтворення й унагляднення його духових переживань. Тому не дивно, що форми (сонати, симфонії і т. д.), якими послуговувалися його попередники, стають за тісні для нового змісту, для нової ідеології Бетовена.

Вся творчість Його — це безнастанне змагання в царину вольного і не обмеженого духа. Тут є Бетовен дитиною свого часу — часу боротьби за волю — і саме в тому лежить культурно-історичне значіння Його особи як мистця. Його творчість є апотеозною ідеалістичною напрямку Канта й Шіллера, вона споріднена з теорією Гегеля про об'єктивний дух всесвіта та лучить з нею поняття Платона.

Українська Соціалістична Радянська Республіка входить в склад Союзу Радянських Соціалістичних Республік як незалежна договірна республіка, застерігаючи собі право вільного виходу із Союзу.

Найелегантше взуття „ЕРІКА“
Дівч. Мінімальна! (ПРОСТИ ШІТТИ КИЛИМ)

Нижче подано зміст кількох нових розпорядків у шкільних справах, що мають

про ідею як щось найкраще, найліпше. Навіть коли Бетовен пере-
дає свої духові почування в музиці,
він не бачить себе як особи, тільки
вдмується в силу об'єктивного духа
природи, краси, життєвої етики і т. д.
та вважає себе духовим представ-
ником тієї великої сили, що лежить
у духовому світі. Тому не без раші
бачать модерністи в ньому найбіль-
шого творця об'єктивного напрямку
в музиці. Але об'єктивізм не є у Бе-
товена самометою, він є тільки най-
вищим мистецьким виразом духово-
колективного принципу з тою тита-
нічною силою, що не знає стриму,
де ведеться боротьба за вселюдські
ідеали. Деякі біографи ділять твор-
чість Бетовена на періоди, прикла-
даючи до кожного періоду окре-
мий стиль. В цьому є дещо правди,
але не вся. Ці біографи забувають,
що з розвитком генія розвивається
і стиль Бетовена, та це не прива-
зане ні до періоду, ні до числа
опису поодиноких творів.

Вступючи на шлях переведення своїх ідей, Бетовен починає від розважування свого духового життя. Фортеп'янові сонати — крім останніх, а також майже всі варіанти та камеральна музика приблизно до оп. 59 — всі вони є зображенням

II. Призначати приватним середнім школам загальнообразуючих прав державних сім'я з іх спільно, як подіє розпорядок з 8 січня 1927, в місяці квітні і травні на майблизній рік, а спонтально й на дальшійшій роки. Кураторії мають свої звання, опіри на візитишій школи в даному році, предложити міністерству переші квітня ц. р. У зв'язку з тим повинна аналізувати кураторії лівівського шкільного округу до власників приватних шкіл, щоб вони, подібно як в міст. році, могли певні кошти на покриття коштів витаві шкіл. Кураторія підчеркує, що з добровільній датки, та з уваги на переші розпорядок вони набірають ціх приростового датку, бо школа хоч би з містачі фондів не буде лізистована, то не зможе одержати права прилюдності.

III. Важкий для нас є ще розпорядок міністра освіти з 5. січня 1927, що на основі обовязкових законів, діти у шкільному віці можуть ходити до кожної приватної школи веденої на основі концесії, як що вона подає дітям науку не нижчу, як в державній школі, в якійнебудь мові навчання. Цей розпорядок вийшов тому, що шкільна влада нижчих інстанцій потім декуди до вчання до державних шкіл також такі діти у шкільному віці, що як ходять до приватних шкіл, нерозсудних властями щодо рівня їх навчання. Ті жких дітей не можна отже тягнути знову до державних шкіл.

Повітовий зїзд Об'єднання в Ходє

Дня 21. березня ц. р. відбувся в зал Народного Дому в Ходорів повітовий з'їзд Українського Нац. Дем. Об'єднаня судового ходо́рівського повіту. (Присла делегати майже зі всіх сіл Ходорівщини). З'їзд відкрив короткою промовою і промовив нарадам о. Михайло Бобович, голова Цов. Нар. Комітету на політичній боборівській повіт, секретаріозова п. Гринь Ковальчик, господар з Борині Реферат про політичне положення українського народу під Польщею, про програму й організації завдання Українського Національно - Демократичного Об'єднаня. вигословив головний секретар партії в. Целевич зі Львова. Адвокат д-р Гринь представив став політичної організації в повіті й обговорив тодішню справу громадянського самоврядування, як також сповіст міністеріяльного розпорядку про дієвність виховання. По обох рефератах відбулася дискусія, в якій заборили голоси не сплені бесідники. В склад Народного Комітету на судовий повіт Ходорів вибрано

Української Соціалістичної Радян-

Щойно недавно вдалося нам добути текст скодифікованої в 1926 р. конституції УСРР. З уваги на значення цього основного закону тобто конституції для державного будівництва і політичного життя на Рад. Україні, подаємо далі в скороченні найважливіші її постанови.

Основні елементи твор.

Форма і звук були принципами

Наглядним доказом того є творчість Баха, що не зриваючи з традицією, приносив нову форму своїм мистецьким інтенціям. Хто крім нього зумів розвинути красу мистецької лінії на суворій поліфіфонічній підставі та одночасно одуховити її такою силою ідейного змісту? Найвищий ступінь перетворення

Й варіанти взяв Бетовен за вихідну точку своїх реформ. Під його рукою обі ті форми перетворюються та прибирають своєрідну фізичність.

В сонаті він заострює контрасти провідних тем, поглиблює та збагачує їх тематичне перенесення і встановлює козу центральних і пунктом, в якому збігаються та завершуються всі мотиви. Він розбудовує поодинокі частини сонати, прим. рондо, до небувалого дос. розміру. Замість традиційного елегантного менуета астунає разгарна сила, що прокидається разпристрастю, раз карикатурною дотосу, саджаючи його на легкі кроки танечного ритму — все разом музично-гумористична поема: божувенівське скерцо. У варіаціях модифікує Бетовен тему шляхом ритмічної метаморфози або одиномрозмахом розбиває її на атомипортитив та пускає їх у світ своєї творчої фантазії. Вони розбігаються та зєднуються, перехреснюються та стають проти себе, щоб знові або повернути до джерела, а якого вийшли, або подавши собі рух та удвоївши свої сили, звеличити темп. (Додатковий джер.)

падати по стрілах. Сам він промовив до гопів, хотів її усякочити, але не помогло. Переслухав же свідка постеруновкого Худалюка, на тому розправу перервано. Вже після оголошення відомлення даліш розправу на завтра надійшла на руки а-ра Гарячкова від зібраних на вічу в Самборі різних робітників телеграма, що звертається до призначеному суду з жаданням ухвалення всіх обвинувачених.

Стрий, 23. березня 1927.

Сьогоднішня розправа зачалася переслуханням як свідка старшого пішовника поліції Маєра, що був пам'ятного дня підкомандним Лазаревича і слухав прикати останнього. Він витягав картку і хоче її своїх записок складати звання, але цьому протривати рішучо оборона і вкінці став на тому, що ту картку він мусів записати до акти; з тої картки предсідник питає його пам'яті і таким робом "поп'являв" його звання. Свідок — амбітний тип, доволі інтелігентний з природи, а до того хитрий, осторожно викручується від відповідей на ті питання, що могли би по-справді в сутінок діяльність поліції. Вкінці, припертий питаннями оборони, признає, що він дав передарити кризу товпу вузьким коридором з середини будинку на вулицю; перший раз, щоб усякочити товпу, другий раз на приказ Лазаревича на те, щоб двох чи трьох постеруновких, що стояли на вулиці коло дверей, стягнути до середини, аби, як це об'ясняв йому Лазаревич, при наміренні ужити ужиття пальної зброї не досягнула куля якого постеруновкого. Він перетиснувся на вулицю, звеліскав постеруновких, wraz з ними перетиснувся назад до середини, правда, з трудністю, але без ніякої напасти з боку гопів. На заміт оборони, що Лазаревич до видання йому такого приказу і з таким поясненням не признає, він твердить, що його звання (Маєра) є правдиві і він може Лазаревичеві це сказати в очі.

Свідок Майоха (Majocha), старший постеруновкий, стояв на вулиці перед брамою, поки його не покликано до середини; він не знає вже, чи його кликав Маєр, а не знає і того, чи на вулиці було їх тільки двох, чи більше. В середині станує у кордоні поліції, що замикала товпу, давши посунувши в коридор, узяв кріс як до столу, але чи також стріляв, не може сказати, а потім просить звільнити його від відповіді на це питання.

Потім трибунал відмовляє поставленому друге допитання оборони дьяконалим військ, а допускає конфронтацію свідків Лазаревича і Маєра.

Пам'ятайте, що всякі збірники на нагробник на могилі і. Франка треба посилати до Центробанку (Львів, Ринок ч. 10. І. пов.) на щадничу книжечку ч. 7910.

З концертової салі.

Свято Бетовена в Стрию.

Дня 10. березня відбувся в Стрию заходом філії Муз. Тов-ва ім. Лисенка святочний концерт з нагоди 100-літніх роковин смерті Бетовена. Концерт цей виходив далеко поза межі провінціального концерту і того роду продукції не постигалося би і столицею місто Львів.

Концерт завітав п. І. Крушельницький відомим, в якому старався підійти до Бетовена як людини і творця. Хоча в недовгому не погоджується з виводами прелегента, то мусу зазначити, що відчит цей був цікавим зразком, як і немусу може підійти до психології творчості Бетовена.

Виконавцями концертової частини були: Стри: Галія і Стефа Левницькі і чейст Л. Вурм. Очевидно — на перший план значно вибирався виступ Галія Левницька, в якій планали ми під кожним оглядом знамениту силу, що тим виступом станула в першому ряді наших, що правда, доволі нечисленних музичних сил.

Помінувши її високо розвинену, певну, а при тому ніколи на виступаючи на перший план чисто технічну спроможність, гру її ціше ще й великим прецизним почуття ритмічне, рідко подобиране саме у жінок, а даліше шляхотний вираз сили, гарний, видатний, а не пересичений тон у Кантієні, а в першу чергу те тонке почуття музичності, яке і інтерпретація дає доволі яскравий, пластичний, з мавіть індивідуальний характер. Тимто на перше місце продукції того вечора висунулася сольова фортепіанова соната а-ля-сонату. В першій томі (трио е-маї на скрипці, чельо і фортепіано) виступає очевидно з огляду на своїх партнерів, з розумом усуваються може навіть надто в тіні, та все таки і виконання тріа робило чимось культурне враження.

Скрипка п. Стефа Левницька, хоча викладе дещо відмінні риси адачі і темпераменту в порівнянні з півністкою, викладе себе, особливо у весняній сонаті, дуже цікаво силою як під оглядом солідної техніки й чистоти інтонації, так і під оглядом уміння фразувати не надто великого, та проте звучного і шляхотного му.

Цілий концерт зробив якнайкраще враження і був незвичайно потужним об'ємом, як і індивідуальних до такої роботи артистичних сил може й на про-

вінші змачно дивитися стан нашої музики. За все те слід подякувати енергійній діяльності п. Галі Левницької, для якої на-стала вже крайня пора дати себе пізнати й у Львові.

В. Баранський.

В справі виїзду до Франції.

Комунікат Еміграційного Уряду.

Французька амбасада повідомила польське правління, згідно з § 10-им польсько-французької конвенції з дня 3. жовтня 1919, про отсі зарядження, видані французьким правлінням у зв'язку з некорисним під пору станом ринку праці у Франції, в цілі обмеження доплни-ву чужих робітників:

1. Почавши від грудня 1926 р. запотребування робітників-чужинців, як збірні, так і одиничні, є узаконеними лише в тому випадку, коли по затвердженню вла-дстивим провінціальним урядом посеред-ництва праці одержать прихильну оцінку Центрального Виділу для справ робіт-ників-чужинців при французьким міністерстві праці. Видавання прихильних оцінок в того роду справах тепер здержано.

2. Робітники, які вихили часово до краю на основі урлопу, заосмотреного візою французького міністерства праці, зможуть вернутися на місце праці тільки у ви-падку окзання письма працяodawця, зважаючого до по-вороту, яке буде прихильно заопіноване Центральним Виділом для справ робіт-ників-чужинців. Здержано також виконання запотребувань збірних і одиничних, пере-тим затверджених, як також виїзд робіт-ників-чужинців на основі тих запотребувань. Вкінці заряджено, що ре-чинець важности запотребувань одиничних минає по одним місяці, а речинець збірних запотребувань — по двох місяцях, раху-ючи від дати видання прихильної оцінки до дня ставлення робітника на границі Франції.

Повиши зарядження мають на меті охоро-ну чужих робітників перед наслідками пануючого тепер (у Франції) безробіття, які були би для них тим прикрішті, що на основі існуючих приписів підмоги для безробітних видається тільки у випадку ствердження шонайменше шістьмісячного побуту в місцевості, яка входить в обсяг ділянки фонду безробіття.

Всячина.

— Для мільйонерів і зайдиголов має щось на продаж французький уряд. Є це ціла низка диких островів аж 14, недалеко побережжя, які віками стоять о-пустілі. 5 із них близько пристані Гавру, 6-ий біля Дюнкерку, два на північ від Брет-тані, решта на Середземному Морі, один в 100 км. від Корсики. Одні заливають річично морські хвилі, на інших може жи-вуть бандити. У всякому разі міністерство франц. маринарки прийшло до пересай-чення, що ними не варто опікуватися і продає їх. Один острів коштує 6 міль. фр., інші від 2 міль. до 20,000 фр. Та є один острівчик і за... 17 0, а другий за 1900 фр. На 100 метр. кв. можна там побудувати віло або забити у Робінзона. Уряд залишає там власникові за таку смішну суму ще й стару гармату, яка не стріляє, але може й стати дикі чайки. Аж дивне, що до цього часу на найшовся ще який аматор американець або бодай чулак-поет.

Посмертні згадки.

Михайло Мриглад, студент філосо-фії, помер в Сосніч в 32 році життя. По-кійний був ширим українцем, як офіцер австр. армії дістався в російський полон, перебуваючи 7 літ на Сибірі, де в таборі набавився чахотки, яка була причиною його смерті. — В. И. П.

Оповідки.

Незалежний Людовий і Україн-ський Театр Союзу Артистів Ша-шківська 5.

Неділя, дня 27. березня ц. р. завичайні ціни 3-30 попов. Пан Твардовський — ка-зка Фефія на 5 дій з прологом і апо-теозою на основі повісті Г. Крашевського.

Неділя, д. 27. березня 7-30 вечером го-стинний виступ Ресі Скальської і В. Со-лововського. Підвищені ціни "Графіня Маріца", оперетка на 3 дії Е. Кальмана. Білети продає Союзний Базар (Руска 20) а в неділю від 10-12 перед і від 2-ої попов. каса театру.

Відчит Д-ра В. Щурата пн. "Про-лог і епілог Колішниця", відбу-ється в неділю, 27. III. год. 6 веч. в салі "Української Бесіди" у Львові, вул. Ру-товського 22, заходом "Союзу Українок". Вступ за добровільними датками. 1788 1-2

"Союз" взаємодопомоги українських старшин у Німеччині, Берлін, зібрав на Українських Інвалідів 5 дол. і кличе всіх б. Членів Українських Військ, щоб хоч мінімальними датками допомогли інвалі-дам. 1789 1-1

ALBORIL

Першої якості пахуче мило
ДО ПРАННЯ І МИТТЯ

На "Рідну Школу" зложько Тов. "Українська Студ. Громада" в Кракові з оподаткування добровільних датків сту-денства квоту 50 зол. Жертводавцям скла-дає ширю подяку Головна Управа. 1791

Пригада. Загальні Збори Жіночої спілки промислової "Труд" відбудуться в суботу 26. березня ц. р. о 5 год. попов. на які запрошує П. Т. Членів — Управа. 1794 1-1

Загальні Збори Товариства канди-дів адвокатури відбудуться дня 27-го бе-резня ц. р. о годині 8 рано в салі засідань Палати Адвокатів у Львові при вул. Гро-дницьких 1. зі значайним денним порядком. В разі браку комплексу відбудуться Заг. Збори о год. 9. без огляду на скількість присутних членів товаришення. За Виділ Товаришення кандидатів адвокатури: д-р Шієкраут вр., д-р Акер вр.

Дрібні оголошення.

ІДЕАЛЬНА ПАСТА до зубів КРЕМ ПЕРЛОВИ Ігнатівч Львів. 956 97-2

ІНЖІНЕР будови машин та електротех-ніки потрібний від 1. квітня 1927 до навчання рисуиків в фахово-доповняючій ремісничій школі. Зголошуватись негайно — нараді без свідонів — до референта пром. шкіл "Рідної Школи" у Львові, Ри-нок 10 1889 2-2

АКВІЗИТОРІВ до збирання оголошень прийме видавництво. Листи до Адмі-ністрації під "Забіний". 1783 2-2

НОТИ на скрипку з фортепіано: Іван Левницький; Українська Рапсодія — Мережка — Казка. 1740 2-3

МАШИНИ писарські: Underwood, Remin-gton, Mercedes, майже нові оказійно продає Міхальські, Львів, вул. Собі-ського 12. 1552 9-10

ФОРТЕП'ЯНИ — п'яніна купує за готівку "Моношко", Зіморівчя 10. 1769 2-3

МАГАЗИН Стампа, Львів, Сикстуська 16. поручає французьку волицю, матадор ітучий шовк Д. М. Ц. Панчохи, Рука-вички, Реформи і т. п. найдешевше, бо ахід через сина. 1708 7-12

БОМНАТА гарна, умебльована до ви-найму від 1. IV. Письменні зголоше-ня до Адміністрації "Діла" під "Комната". 1790 1-1

ВІЛІ від 2,500 доларів — 22,000 доларів цілі віллі, рентові камениці з віллі-ми мешканцями від 3,000—50,000 доларів, віллі, парцелі, Крипича, Гребені, Ярмче, Бруховичі продасть Центральна Агенція, Коперника 14.

30 ЗОЛ. коштує столове накриття на 6 осіб з хінського срібла у Мандля, Коперника 14. 1773 1-2

Оголошення.

За оголошення Редакції не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

1640 Пересвітлення Рентгеном. 20-27

Телефон 834.

Дентистичне заведення
МАКСИМІЛІАНА МОРА
Львів, Подлеского 9. Тел. 25-58.

приймає всілякі роботи, входить в обсяг дентистички. Для П. Т. урядників полески і сплатах. 3-3

1761 Пенірове бюро 3-7

Інж. Михайла Федецького

авториз. геометра і записка суд. знатока львів, вул. св. Тереси ч. 2 Б. (бля площі св. Юра). 4. тел. 37-41.

СЛУЖБА БОЖА СВ. ІОАНА ЗОЛОТОУСТОГО

зі службови ріжних намірень українською мовою

у перекладі о. д-ра Ярослава Левичького з дозволом греко-кат. Митрополитичого Ординаріату вишла друком — примірник 2 зол. 50 сот без пересидки. Продає "Книгарня Наукового Т-ва ім. Шевченка" і Адмі-ністрація "Діла". Ринок 10.

СОЛІДНИХ, добре репрезентуючихся зимовних агентів, до продажі каак, шкорі, вісєнних платків, ха-кло як у Львові так і на провінції за про-візію пошукуються. — Зголошення тільки писемно до Представництва Акц. Т-ва "Extra". Львів, Погулянка 6. 1758 2-2

Федь Манюх син Павла

родом з Яблони, повіту Рогатки четар 13 п. п., VII. (березня) бригади УГА, мав згинуту з обсадою машинного кріса внаслідок розриву денікінського гра-нату на відтинку Брашлав-Неміров наз Бугом, в перших днях листопада 1919 р. і має бути похоронений на місцевім цми-тарі в Немірові. Всіх старшин, полєвих душпастирів і стрільців УГА, котрі мали би блячі відомости про смерть Федя Ма-нюха і докладнішу дату його смерті, про-сити підписаний заповідати йому, кляти за винагородою. Вп. сотника Хмару і пор. Кліща з 13 п. п. УГА, котрі мали огов-дати в Команді Бригади товаришіам з 14 п. п. УГА, про блячі подробиці смерті Федя Манюха, прошу о ласкаве заповід-ня своїх адрес. — Закордонні зголоше-ня просити о передрук цього оголошення Юрій Дудрович, заст. нотаря в Бурштині.

1755 5-5

Жолудеве Какао

стародавній зна-менитий середня проти нежити покормових дорі, катару кишок, розвільненням як також денітер і кровавої бігулки (черв'ячки), високої від-соток (процент) природного гарбику, від-сталою лікарською контролею. 2) Вісє-ні плавки "Extra", 3) Солодову Ка-ву "Extra", 4) Цикорію "Extra" на догідних услівях поручає Представниц-тво Крот. Фабрики Солодової Ка-ак. Акц. Т-во "Extra", — Львів, Погу-лянка 6. 2-4

Кривниця "Здіслана"

поручає від 1. мая соняшні покові близько нових лавинок, вибагливий харч, на ба-жання кухня дітятина. Зголошення до 1-мая. Зибліковича 16, І. пов. між 3-5 вогод. 1711 Телефон 34-91. 3-3

НАПРАВУ годинників як також біжутері поладжує фірма И. Домбровскі і З. Роз-важєвскі, Академічна 2, найліпшими фто-1681 вими силами по приступних цінах. 6-7

Закордонний кравець
ЯКІВ ПІДКОВСЬКИЙ

Львів, Домініканська 7. Виконує мо-дєлі кравецькі роботи з власних матеріалів 1730 на догідних услівях. 2-4

Пан! що задумує закупити найліпші і найдешевші презервативи, фран-цузські або мексиканські болони, повинен негайно жадати 3 вояр разом з цінником за зол. 120 в значках, тузіл зол. 4, 6, 9 і 12. — Висилка почт. шілкою дискр-Перфу-мерія С. ФЕДЕРА львів, 7. Сикстуська 1787 2-10

Кравецька Робітня
Михайла Стеця

Львів, вул. Зелена 31.

абсолютента академі крою в Штутгарті і Липсці, виконує для Вєс. Духовниста реверенди, папістики, палата і козаки. Для Вп. Панів виготовляє всілякі кравецькі роботи швидко, елегантно по найнижчим цінам і по найліпших цінах. 2-2

Великий вибір матеріалів.

Заява.

В "Ділі" ч. 62 з 20/III. 1927. поміщено, що я був в президії та вибраний лєвдо-до Управи У. Н. С-у на двіське засади-ство, — пояснюю, всім тим, що шкавити-ство, що в агадній президії я не був, а ко-ли вибрано мене до Управи У. Н. С-у, без мого відома, бо такого вибору не прийняв і не приймаю.

М. Душеньчук, дир. Нар. Дому в Жолі